

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 19. marts 2015
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMLS
Sags nr.: 1500634
Dok nr.: 1669129

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 26. januar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 427 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sophie Løhde (V).

Spørgsmål nr. 427:

”Vil ministeren oplyse, hvor stor en del af de patienter, der henvises af egen læge eller privatpraktiserende psykiater til behandling af ikke-psykotiske lidelser på psykiatrisk afdeling, som modtager egentlig behandling? Og vil ministeren samtidig oplyse, hvor stor en andel af denne gruppe, der sendes tilbage til egen læge eller privatpraktiserende psykiater efter indledende udredning på psykiatrisk afdeling? Og endelig bedes ministeren oplyse, hvorfor denne gruppe, der sendes hjem efter indledende udredning/samtale, ikke lever op til kriterierne for behandling i psykiatrien?”

Svar:

For så vidt angår opgørelser over patienter med ikke-psykotiske lidelser, der gennemgår udrednings- og behandlingsforløb i psykiatrien, så har Statens Serum Institut oplyst, at det ikke vurderes muligt på basis af de relevante nationale sundhedsregistre at lave præcise opgørelser på en retvisende og dækkende måde.

Danske Regioner har ligeledes ikke tal for antallet af patienter med ikke-psykotiske lidelser, der efter de er henvist fra egen læge eller privatpraktiserende psykiater til sygehuspsykiatrien, fortsætter i behandling. Men Danske Regioner har indhentet tal fra regionerne, der viser, hvor stor en andel af *alle* henvisninger, der kommer videre til udredning eller behandling, og hvor mange henvisninger som sendes tilbage til praktiserende læge.

- ./. Af regionernes tilbagemeldinger fremgår det bl.a., at regionerne afviste mellem cirka 0-20 pct. af henvisningerne til sygehuspsykiatrien i 2014. Afviste patienter begrundes hovedsageligt med mangelfulde oplysninger, eller at patienter falder udenfor målgruppen til specialiseret udredning eller behandling. Regionernes tilbagemeldinger vedr. specifik håndtering af henvisninger til psykiatrien fremgår af bilag 1.

Danske Regioner oplyser videre, at en henvisning generelt set kan sendes tilbage til almen praksis med henblik på præcisering, hvis den er ufuldstændig, og ikke sandsynliggør, at patienten hører til i det specialiserede sundhedsvæsen. Mens en lille gruppe af patienter kan sendes tilbage til almen praksis efter en indledende afklarende samtale. Dette skyldes hovedsageligt, at patienten ikke tilhører målgruppen for behandling i sygehusregi. Ofte vil visiterende overlæge rådgive eller have dialog med henviser herom.

Jeg henholder mig til oplysningerne fra Statens Serum Institut og Danske Regioner.

Jeg finder det endvidere vigtigt at understrege, at behandling ofte iværksættes inden udredningen er afsluttet. Det gælder både for somatiske og psykiatriske tilstande, at man efter en hurtig indledende diagnostik i nogle tilfælde påbegynder behandling samtidig med den videre udredning. Fx kan der være et behov for at lindre en psykiatrisk patients uro og forpintethed for overhovedet at kunne gennemføre yderligere udredning og komme diagnosen og dermed den relevante behandling nærmere. Af denne årsag kan det være vanskeligt at afgøre, hvornår der er tale om *egentlig* behandling.

Hvad angår den sidste del af spørgsmålet, så fremgår det af Sundhedsstyrelsens specialevejledning, hvordan rammerne er for arbejdsdelingen mellem primær og sekundær sektor.

Regioner har – for at sikre ens adgang på tværs af regionerne inden for rammerne af specialevejledningen – udarbejdet en målgruppeafgrænsning for sygehuspsykiatrien, der præciserer, hvilke patienter der hører til sygehusvæsenet. Karakteristika for målgruppen for sygehuspsykiatrien fremgår af figur 1.

Figur 1: Målgruppeafgrænsning for sygehuspsykiatrien

-
- Betydelig forværring i symptomer
 - Betydelig forpintethed
 - Adfærd præget af betydelig ustabilitet, selvskade og/eller selvmordsrisiko samt truende adfærd
 - Nyopståede psykotiske symptomer
 - Betydelig nedsættelse i funktion hvad angår sociale og skole/arbejds-mæssige sammenhænge relateret til psykisk sygdom
 - Diagnostisk uklarhed evt. pga. manglende mental udvikling eller komorbiditet
 - Utilstrækkelig effekt af forudgående behandling i primærsektor
 - Ustabilt samarbejde om vedligeholdelsesbehandling
-

Udover en fælles målgruppeafgrænsning arbejder regionerne med en fælles henvisningsvejledning, som skal sikre, at praktiserende læger, privatpraktiserende psykiatere, kommunale myndigheder og Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR) fremsender henvisninger, der er så tilstrækkelig informative, at visitation kan finde sted.

Afslutningsvist kan jeg oplyse, at Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse og Danske Regioner, i forbindelse med indførelsen af den nye ret til hurtig udredning for psykiatriske patienter, der trådte i kraft 1. september 2014, har aftalt, at implementeringen ikke skal ændre målgruppeafgrænsningen for sygehuspsykiatrien. Dette følges der løbende op på i et samarbejde mellem ministeriet og Danske Regioner.

Med venlig hilsen